

Повіткін Д. О., спеціаліст,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Бородин І. Л., д.ю.н., професор

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВА ГРОМАДЯН УКРАЇНИ НА ЗВЕРНЕННЯ ДО ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ: ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ

Реалізація права на звернення становить невід'ємну складову правової системи, внутрішні трансформаційні процеси якої обумовлені демократизаційними та євроінтеграційними факторами, що обумовлюють необхідність перегляду та забезпечення ефективності правових механізмів реалізації норм, підвищення рівня правосвідомості, у тому числі й щодо права на звернення до органів публічної адміністрації.

Стаття 40 Конституції України закріплює положення, що всі мають право направляти індивідуальні чи колективні письмові звернення або особисто звертатися до органів державної влади, органів місцевого самоврядування та посадових і службових осіб цих органів, що зобов'язані розглянути звернення і дати обґрунтовану відповідь у встановлений законом строк [1].

Закон України від 2 жовтня 1996 р. № 393/96-ВР «Про звернення громадян» дає визначення, згідно з яким під зверненнями громадян слід розуміти викладені в письмовій або усній формі пропозиції (зауваження), заяви (клопотання) і скарги [2].

Публічне адміністрування як комплексне явище, завдяки якому здійснюється регулюючий вплив публічної адміністрації на різноманітні сфери суспільного життя, може бути змістовним лише за умови реально діючих механізмів, завдяки яким суб'єкти владних повноважень отримують інформацію щодо ефективності своєї діяльності в системі публічного адміністрування за допомогою таких способів як контроль, нагляд і звернення громадян, які на сьогодні об'єднуються як способи забезпечення законності та дисципліни.

Від якості звернень, які будуть в подальшому розглянуті уповноваженими на те суб'єктами, і залежить вирішення певної ситуації, тому неабияке значення відграють знання, уміння та навички, отримані під час здобуття юридичної освіти.

Як відомо, професійна підготовка визначається як система організаційних і педагогічних заходів, що забезпечує формування в особистості професійної спрямованості, знань, умінь та навичок.

У механізмі правового впливу на особистість юриста надзвичайно важливу роль відіграє правосвідомість. Вона посідає проміжне місце серед елементів свідомості, оскільки формується в людей під впливом різних

чинників, у тому числі, правових. Правосвідомість при всій її різноманітності та недосконалості виступає як засіб регулювання суспільних відносин.

Формалізований характер професійної правосвідомості, професійного досвіду юристів обумовлює створення стереотипів, шаблонних оцінок, зниження емоційного ставлення до подій, що відбуваються, формалізм і бюрократизм професійної правосвідомості. Юрист дивиться на окрему людину і на окремий казус лише через призму узагальнених визначень закону. Він повинен бути здатним побачити в живій людині юридичну схему її поведінки. Деформація професійної правосвідомості може наступати в результаті її надмірної спеціалізації. Йдеться про ті випадки, коли рівень правової ерудиції за межами функцій, що виконуються юристом, відповідає повсякденному рівню правової свідомості.

Підсумовуючи проаналізовані вище положення доходимо до логічного висновку про те, що основними спеціальними засобами попередження і подолання деформацій професійної правосвідомості є [3, с.32]:

1. Удосконалення юридичної освіти. Йдеться і про введення нових технологій навчання, і про прозорість вступних іспитів, і про високий рівень знань викладацького складу. Важливо привести у відповідність з вимогами сучасних реалій професійне навчання і виховання юристів, інших державних службовців, проводити систематичну роботу по підвищенню рівня правової культури. Важливим показником демократичної правосвідомості юристів є ситуація, коли фахівці-юристи звіряють свої дії з високими стандартами прав людини. Вона має ґрунтуватися на філософській концепції пріоритету людини по відношенню до всіх феноменів цивілізації та культури.

2. Забезпечення правової інформованості юристів. Йдеться про комп'ютеризацію діяльності та про підвищення кваліфікації у роботі з технічними пристроями. Особливу увагу слід приділити забезпеченню інформаційних потреб та інтересів юристів засобами всесвітньої мережі Інтернет.

3. Проведення виваженої державної інформаційної політики в юридичній сфері. Оскільки саме засоби масової інформації, на наш погляд, здатні виступити засобом взаємного зв'язку та довіри між населенням і органами публічної адміністрації, а також каталізатором щодо врахування громадської думки в їх роботі.

Література

1. Конституція України від 28.06.1996 №254/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – С. 141.
2. Про звернення громадян: Закон України від 02.10.1996 № 393/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 47. – Ст. 256.
3. Куренда Л.Д. Сучасні причини деформації професійної правосвідомості

УДК 378.14-054.6:34(045)

Похиленко І.С., к.ю.н., доцент,
Київський університет права НАН України, м. Київ, Україна

СМИСЛОЖИТТЄВІ ОРІЄНТАЦІЇ СТУДЕНТІВ КИЇВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ПРАВА

Смисложиттєві орієнтації можна визначити як складне утворення, в структурі якого поєднуються життєві цілі, цінності, сенси, зміст яких має суб'єктивну пріоритетність в ієрархії смисложиттєвих орієнтацій людини, обумовлює вибір значущих сфер для її самореалізації. Це утворення спрямовує процес життєздійснення особистості протягом певних вікових періодів.

Смисложиттєві орієнтації та особливості їх впливу на мотиваційну сферу особистості досліджували А. Адлер, А. Бердяєв, М. Бодальов, Д. Крамбо, Л.Махолик, К. Муздибаєв, Д.А. Леонтьєв та інші.

В структурі життєвого вибору особливе місце займають смисложиттєві орієнтації, перейдемо до аналізу результатів за методикою «Смисложиттєвих орієнтацій» (СЖО). Опитувальник «Цілі в житті» («Purpose-in-Life Test», PIL) був розроблений Д. Крамбо та Л.Махолик для психометричного, а саме кількісного обґрунтування положення В. Франкла про існування «зоогенного» неврозу, тобто психічного розладу через «екзистенційну фрустрацію» У першій публікації опитувальника Д. Крамб і Л. Махолік повідомляють про те, що результати тестування 225 випробовуваних, об'єднаних в 2 звичайні групи і 3 вибірки психотерапевтичних пацієнтів, підтверджують «ноогенного гіпотезу»[1].

Адаптація російськомовної версії PIL була виконана К. Муздибаєвим [2]. Версія К. Муздибаєва була взята за основу Д.А. Леонтьєвим при розробці тесту свідомості життя, на базі якого в подальшому був створений опитувальник СЖО.

Звернемось до результатів нашого дослідження. Проходило дослідження у Київському університеті права в травні-червні 2017 року. Участь в дослідженні взяло 70 осіб, з них 30 жінок та 40 чоловіків. В основному це були особи від 20 до 25 років.

Тест «Смисложиттєві орієнтації» авторів Д.Крамбо та Л.Махолик в адаптації Д.А. Леонтьєва [3] нам показує ставлення досліджуваних до оточуючого світу, до інших людей, до самих себе. Середні показники досліджуваних (70 осіб) порівнюються із середніми показниками (200 осіб) виявленими Д.А. Леонтьєвим при валідизації СЖО представлені у